

your shadow of birds

22 sequences and their aftersounds

din skygge af fugle

22 sekvenser og deres efterlyde

Johannes S. H. Bjerg

obeying the 'fear thy neighbour' commandment we win a soap horse
with barbed wire blood cells we resurrect in Saint Marcus' Square during a flooding
lost in her bed she is taken to sea by shiny birds and letters
as he walks backwards he slowly loses all his colours
then the child drew a circle and filled it with night
at sunrise the stone in his throat moved a sparrow and a fever vision

adlydende 'frygt din næste' buddet vinder vi en sæbehest
med pigtrådsblodceller genopstår vi på Markuspladsen under en oversvømmelse
faret vild i sin seng tages hun til havs af skinnende fugle og bogstaver
mens han går baglæns mister han langsomt sine farver
så tegnede barnet en cirkel og fyldte den med nat
ved solopgang flyttede stenen i hans hals en spurv og et febersyn

the rainbell doesn't mind being in a fairytale
mostly blue faces in this world of absence. The id app updated
knitting an alphabet from a stone's blood
still not seen jumping out a window Josef S. waxes his moustache again
in the river the river that died from garbage and mirrors
seen from this angle my parents are made up of tears

regnklokken har ikke noget imod at være i et eventyr
mestendels blå ansigter i denne verden af fravær. Id-appen opdateret
strikker et alfabet af stenens blod
stadig ikke set springende ud af et vindue vokser Josef S. sin moustache igen
i åen åen der døde af affald og spejle
set fra denne her vinkel er mineforældre lavet af tårer

the drumweather drums out saints from behind the panels
behind the apsis a path of jelly bears leading to the pine's laughter
in your left pocket yesterday's rain and a hymn about dead children
clearing the table for a future traveller you find your keys
the red thread is the way apples wrinkle
in the appendix to the I Ching you find the clouds brushed away

trommevejret trommer helgener ud fra bag panelerne
bag apsis en sti af vingummibamser der fører hen til fyrretræets latter
i din venstre lomme gårsdagens regn og en salme om døde børn
ryddende bordet til en fremtidig rejsende finder du dine nøgler
den røde tråd er hvordan æbler rynkes
i et tillæg til I Ching finder du skyerne børstet væk

full of invisible frogs you're still deaf
dawn has a thing with the crow hatching a house
come Christmas and we'll put up trees to lift up the dark
later this day a yellow one where the green was
close to the dream a puddle outside itself
not really ghosts but teenagers refusing to use of their prefrontal cortex

fuld af usynlige frøer er du stadig døv
daggryet har et eller andet med kragen der udruger et hus
ved juletid sætter vi træer op for at løfte på det mørke
senere denne dag et gult et hvor det grønne var
tæt på drømmen en pyt udenfor sig selv
egentlig ikke spøgelser men teenagere der afslår at bruge deres præfrontale cortex

seven whole ones and five halves till you're full of it
the width of the voice of the ocean in your left will
ear (n.): a concert for four harpsichords in a thimble
with soft squeezes Vladimir I. L. empties a lemon for whales
down through the spine all seven strings of Sainte Colombe's viola
and the aftersound is a little hill with copper beech

syv hele og fem halve til rummet til du er fyldt af det
bredden af havets stemme i din venstre vilje
øre (n.): en koncert for fire cembaloer i et fingerbøl
med bløde tryk tømmer Vladmimir I. L. en citron for hvaler
ned gennem rygraden alle syv strenge af Sainte Colombes viola
og efterlyden er en lille høj med en blodbøg

after the codeine the sky falls slower onto the branches
sometimes the well of screams in your throat is a blackbird
earthwalking when no one invented it
in the lymphatic system trouts and pears and bees and ladders
from his visions Trotsky knew the cotton angel's fate
&
from a surplus of darkness your pockets hold a tribe of blind TV's

efter kodeinen falder himlen blødere ned på grenene
nogle gange er skrigenes brønd i din hals en solsort
jordvandring når ingen har opfundet det
i lymfesystemet ørreder og pærer og bier og stiger
fra sine visioner kendte Trotsky vat-englens skæbne
&
fra et overskud af mørke indeholder din lomme en stamme af blinde fjernsyn

going through the house I clean all photos of closed doors and faded eyes

there's a point of no return there beneath the duck

one ending of the world after another till I get a cold

most of it was on the telly things I should get rid of and turtles

Josef K. decides he's no longer imaginary and buys a wig

while

Nostradamus discovers his wife has 5 legs

ved en gennemgang af huset renser jeg alle fotoer for lukkede døre og falmede øjne

der er et nulpunkt der under anden

en verdens undergang efter den anden til jeg får en forkølelse

det meste var på fjereeneren ting jeg sku' skille mig af med og skildpadder

Josef K. beslutter at han ikke længere er fiktiv og køber en paryk

mens

Nostradamus opdager at hans kone har 5 ben

when you stop burning saints fall out your sleeves
personified ennui a rock sans facial features
examining my little finger that tipped the horizon
the church on the hill still as the hill
still enough leaves to fill a hymn
angelfluff yea it sticks to the cloud in my elbow

når du holder op med at brænde falder helgener ud af dine ærmer
personificeret ennui en sten uden ansigtstræk
undersøger min lillefinger der tippede horisonten
kirken på højen stille som højen
stadig nok blade til at fylde en salme
englefnuller jah det klistrer til skyen i min albue

pondering the signal value of a baritone sax during a blood test
what does it say the planet in my shoe?
at the Lonely Hearts Club darkness in small glasses tend the bar
the flame for as long as it lasts a pencil
unbendable a cormorant takes over my left hand
at noon our flock mentality gets named Karl

overvejer signalværdien af en barytonsax under en blodprøve
hvad siger den planeten i min sko?
i Ensomme Hjerters Klub mørke i små glas passer baren
flammen så længe den varer en blyant
ubøjelig overtager en skarv min højre hånd
ved middagstid får vor flokmentalitet navnet Karl

mucus morning and the Tiber is the Tiber
translated the name of the green plant is green plant
in my language there's a running uphill
just because sliding a wet lemon pit across the North Pole
in his coat of butterflies Stephen (St.) takes gravity out of fashion again
with no one to catch them the pears drop just drop

slimmorgen og Tiberen er Tiberen
oversat er navnet på den grønne plante grøn plante
i mit sprog er der en løben op ad bakke
bare fordi glider en våd citronkerne tværs over Nordpolen
i sin frakke af sommerfugle tar Stefan (St.) tyngdekraften ud af moden igen
uden nogen til at gribe dem falder pærerne bare falder

your hand on the window till the gull's gone
up and down the peaks and valleys of an ECG black on white
wave and my surfer days never came
a floor full of rice well there's that
a lot like Sicily without the sea without the sun without
spider webs where you weren't and were

din hånd på vinduet til mågen er væk
op og ned ad toppe og dale på et EKG sort på hvidt
bølge og mine surferdage oprandt aldrig
et gulv fuld af ris der er dét
meget som Sicilien uden havet uden solen uden
edderkoppespind hvor du var og ikke var

your right hand full of world on the window
after death the mountain leaves through your ear
ravens enough for a sausage roll's sky burial
from what I hear the pines
there's a door in the door and a draught
with the letters in your blood you can spell despair

din højre hånd fuld af verden på vinduet
efter døden forlader bjerget dig gennem øret
ravne nok til et pølsehorn's himmelbegravelse
efter hvad jeg hører fyrretræerne
der er en dør i døren og det trækker
med bogstaverne i dit blod kan du stave fortvivlelse

an explanation of what I do when I don't [autumn kigo]
on a fictional beach a skyladder of flies
at the end of the story a hole and a wind
turning his face into a raven Two Feet escapes to Paris
the canal diggers make room for gondolas in your veins
psalm 51 on repeat following the pattern in the wallpaper
your inner cell solidifies your cells till they're gold
after the mosquito I swat the cursor | • . . .

en forklaring på hvad jeg gør når jeg ikke gør det [efterårskigo]
på en imaginær strand en himmelstige af fluer
i slutningen af historien et hul og en vind
forvandlende sit ansigt til en ravn undslipper Tofod til Paris
kanalgraverne gør plads til gondoler i dine årer
salme 51 gentaget følgende mønstret i tapetet
din indre celle gør dine celler faste til de er af guld
efter myggen smækker jeg cursoren |• . . .

in the legend of the volcano no mention of his paper crown
on the burnt face of a fly the face of God
winding the bloodclock you unhinge the clouds
from ear to ear a rocking horse and a yuga
the age of your index finger subtracted from the copper beech of your dreams
a road map to Eden eaten by dogs

i legenden om vulkanen ingen notits om hans papirkrone
i fluens brændte ansigt Guds ansigt
trækkende bloduret op tager du skyerne af deres hængsler
fra øre til øre en gyngest og en yuga
din pegefing' alder trukket fra dine drømmes blodbøg
et vejkort til Eden ædt af hunde

something s-s-stranger than the sound of a star in the river now
accompanied by birds Schuster makes his peace with The Hat of Doom
counting ants till he reaches 88 he thinks he deserves the red toy piano
with a toothpick the sun is lifted (allegorically)
that bridge described by the word 'sinister' leads to the fog around the pineal gland
after winter solstice the star above the riverless land is a hand

noget der er m-m-mærkeligere end lyden af en stjerne i åen nu
i selskab med fugle slutter Schuster fred med Dommens Hat
tællende myrer til han når 88 synes han at han fortjener det røde legetøjsklaver
med en tandstik løftes solen (allegorisk)
den bro der beskrives med ordet 'dystert' leder til tågen omkring koglekirtlen
efter vintersolhverv er stjernen over det flodløse land en hånd

bursting with darkness incomprehensible light
a faint calling flooding the desert of lost eyes
no one's not here finding the ladder in the book
butterflies of grief filling the cave of wind
and then you see you're a dog too watching The Frozen Ones
wipe that face from the mirror and see the nail

bristefærdig af mørke ubegribeligt lys
en fjern kalden fylder de fortabte øjnes ørken
ingen er her ikke til at finde stigen i bogen
sorgens sommerfugle fylder vindens hule
og så ser du at du også er en hund der betragter De Frosne
tør det ansigt af spejlet og se sømmet

under cover of darkness my shadow takes its socks off
as you know: time and clothes the other side of loss
a guitar solo really what the Higgs Boson is
gradually more empty The Yellow Submarine rusts
through my father through me retsina flavoured neutrinos
full of her own visitors mother grows a door in her brow

under dække af mørket tager min skygge sine sokker af
som du ved: tid og tøj den anden side af tab
en guitarsole virkelig hvad Higgs Boson er
gradvist mere tom synker Den Gule Ubåd
gennem min far gennem mig neutrinoer med retsina-smag
fuld af sine egne besøgende lave mor en dør i sin pande

atm. the soundscape made up of 1 wind to 10 trees
with The Watchtower starting a fire to un-age rocks
blinded the road reaches the house nonetheless
so near and so far the word with nails in it
from saint to koi with the writing hand
ink black as ink resting in the shape of an A

pt. lydlandskabet udgjort af 1 vind til 10 træer
med Vagttårnet antænder en ild for at u-ælde sten
blindet når vejen ikke desto mindre huset
så tæt på og så langt væk ordet med søm i sig
fra helgen til karpe med den skrivende hånd
blæk sort som blæk hvilende i et A's form

slaughter and a thousand guns weekend entertainment
the beautiful rich kill the ugly poor that's how
digital blue eyes till the car explodes
another day in Hollowood and you're back to square one
not as messy as Syria but always with a "to go" coffee
next you'll listen to the disembodied ocean of voices before a wedding

blodbad og tusind skydevåben weekendens underholdning
de smukke rige dræber de grimme fattige det' sådan
digitale blå øjne til bilen eksploderer
endnu en dag i Hollowood og du' tilbage til start
ikke så rodet som Syrien men altid med en "to go" kaffe
derefter lytter du til det ulegemlige hav af stemmer før et bryllup

cut 7 gulls from the clouds and built a bridge of the Polar wind
took every vowel out of psalm 130 and creaked my way through the remains of the
day
whistled for my shadow it came in the shape of water
stood on a chair to see the sun and grasses and trees return to my head
slept with rose water on my eyes to curve its scent
at vespers I read aloud from The Book of Stars for a dying vine

skar 7 måger ud af skyerne og byggede en bro af polarvinden
tog alle vokaler ud af salme 130 og knirkede mig vej gennem resten af dagen
fløjtede efter min skygge den kom i vandets form
stop på en stol for at se solen og græsser og træer vende hjem til mit hoved
sov med rosenvand på på øjnene for at bøje dets duft
ved aftenbønnen læste jeg højt af Bogen of Stjerner for en døende klatrevin

you could not fit into your shadow full of birds
the short breath of a worm entering your heart
you're among pollen blown by a trumpet
it doesn't show on a scan you live in a book
the hat as a life form just before dinner
lift and put down one stone after another till the beach's skin is aired

du ku' ikke passe ind i din skygge fuld af fugle
det korte åndedrag af en orm der går ind i dit hjerte
du er mellem pollen blæst af en trompet
det kan ikke ses på en scanning du lever i en bog
hatten som en livsform lige før middag
løft og læg ned en sten efter en anden til strandens hud er luftet

despite the extra moon we went back to the old fashioned ways of dying
forgetting the invisible word we gave to the sea our feet stepped on our shadows
shaped like that darkness would have a dog's name
with spoons we dig for patterns in our loss of memory and faces
then Hades gets lost in an elevator heading for the rotating restaurant
in treatment Zeus airs his lust for swans

på trods af den ekstra måne gik vi tilbage til de gamle måder at dø på
fordi vi glemte det usynlige ord vi gav til havet trådte vore fødder på vore skygger
i den form ville mørket have en hunds navn
med skeer graver vi efter mønstre i vores hukommelsestab og ansigter
og så farer Hades vild i en elevator på vej til den roterende restaurant
i behandling lufter Zeus sin lyst til svaner

